

Contacte de preposicions

Què passa quan dues preposicions van seguides? És possible una expressió com ara «en lloc *d'a* ell»?

en lloc de
+ *a* = ?

Abans de res, hem de distingir entre preposicions àtones i preposicions tòniques. Són àtones les preposicions *a*, *amb*, *de*, *en*, *per* i *per a*. La resta són tòniques, entre les quals destaquen *cap a*, *contra*, *des de*, *durant*, *entre*, *malgrat*, *mitjançant*, *segons* i *sense*.

Preposició àtona + preposició tònica

Quan hi ha contacte entre una preposició àtona i una de tònica, generalment es mantenen les dues preposicions.

Aquest recurs permet que els municipis **de fins a** 10.000 habitants disposin de recursos addicionals.

Es compartiran experiències **de fora de** la província amb experts en els diferents temes.

Quan hi ha contacte d'una preposició àtona (com *per* i *de*) i la preposició tònica *entre*, es pot evitar la coincidència de preposicions elidint la preposició àtona.

Majoritàriament, els grups estan formats **per entre** (*o entre*) 6 i 10 cuidadors.

L'Oficina d'Habitatge ofereix suport en la redacció dels PLH per a municipis **d'entre** (*o entre*) 10.000 i 75.000 habitants.

Preposició àtona + preposició àtona

Són forçades o impossibles les seqüències de dues preposicions àtones (*de + a*, *a + de*, *de + amb*, etc.), sobretot si són idèntiques (*de + de*, *en + en*, etc.).

Aquest fenomen és habitual en el cas de locucions prepositives (*a més de*, *en comptes de*, *en lloc de*, *a diferència de*, etc.) quan hi ha un verb o un complement preposicional elidit.

L'Institut dona assistència tècnica a aquests hospitals, **a més d'a** l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

Enguany s'oferirà el curs de monitor d'oci i temps lliure el mes de setembre **en lloc d'a** la fi de juny.

Se sabrà la distribució dels opositors per tribunal amb 14 dies d'antelació **en comptes d'amb 20**.

A diferència d'a Espanya, la recollida d'escombraries a Irlanda està pràcticament privatitzada al 100 %.

Per evitar aquest contacte de preposicions, es poden fer servir diversos recursos. Una opció és repetir el verb, o bé fer servir l'expressió *fer-ho*. També es pot canviar l'ordre de la frase o es pot elidir una de les dues preposicions en contacte, segons el cas.

L'Institut dona assistència tècnica a aquests hospitals, **a més de donar-ne** a l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

Enguany s'oferirà el curs de monitor d'oci i temps lliure el mes de setembre **en lloc de fer-ho** a la fi de juny.

En comptes de 20 dies, se sabrà la distribució dels opositors per tribunal amb 14 dies d'antelació.

A diferència d'Espanya, la recollida d'escombraries a Irlanda està pràcticament privatitzada al 100 %.

Això no obstant, cal tenir en compte que aquest contacte es manté en diverses expressions, com ara *de per vida* o *de per riure*, i també en locucions locatives com *de per aquí*, etcètera.

Li han cedit la casa de per vida.

Dona unes excuses de per riure.

No sé si són de per aquí a la vora.

Amb l'expressió *d'altres* és possible el contacte amb una preposició àtona, tret que sigui *de* (o *des de*).

Aquells documents, juntament **amb d'altres**, van servir per demostrar que tenia raó.

L'acte va comptar amb la presència de tots els alcaldes de la comarca i membres de la comunitat educativa, **a més de d'altres** institucions i entitats del territori.

L'acte va comptar amb la presència de tots els alcaldes de la comarca i membres de la comunitat educativa, a més d'altres institucions i entitats del territori.

Preposició + pronom interrogatiu

De vegades, la preposició que demana el verb coincideix amb un mot interrogatiu (com ara *qui, què, com, quan, quant, on, per què, quin o si*), que introdueix una oració subordinada.

Pensava en per què li havia dit allò.

S'interessen sobre on hi ha més corrupció.

Si es vol evitar aquest contacte, que no és incorrecte, es pot modificar la frase intercalant-hi un sintagma nominal. En el cas d'alguns verbs (com ara *dependre, dubtar, fixar-se, preocupar-se, recordar-se...*), es pot elidir la preposició que depèn del verb.

Pensava **en la raó per la qual** li havia dit allò.

S'interessen **sobre el lloc on** hi ha més corrupció política.

L'execució del pla **dependrà (de) si** la cooperació es considera una activitat sectorial o es planteja com una activitat de caràcter integral.

Dubtava (d')on havia deixat les claus.

D'altra banda, de vegades el mot interrogatiu també està introduït per una preposició. En aquest cas, es produeix un contacte entre les dues preposicions. Quan aquestes dues preposicions són àtones, s'elideix la preposició que depèn el verb o s'hi introdueix un substantiu.

Això depèn de a qui et dirigeixis

Això depèn a qui et dirigeixis.

Parlaven de amb què anirien a la trobada.

Parlaven del vehicle amb què anirien a la trobada.